

Wspomnienie o Doc. dr inż. Jerzym PAKLEZIE (1929-1984)

Doc. dr inż. Jerzy PAKLEZA urodził się 31 maja 1929 r. w Łysej Górze powiat Zawiercie. Był absolwentem Politechniki Śląskiej - studia inżynierskie ukończył na Wydziale Mechanicznym w 1952 r., natomiast studia magisterskie w 1954 r. na Wydziale Górniczym. Specjalnością naukową Doc. Jerzego PAKLEZY była mechanika techniczna. Od 1951 r. - 1959 r. pracował jako nauczyciel w Technikum Hutniczym w Bytomiu, a od 1954 r. rozpoczął pracę jako asystent na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Pracę doktorską na temat:

"Stochastyczna hipoteza zmęczenia metali" obronił

w 1963 r. W 1968 r. uzyskał tytuł naukowy docenta z równoczesnym powołaniem Go na stanowisko docenta.

Działalność naukowa Doc. dr inż. Jerzego PAKLEZY to przede wszystkim prowadzone badania naukowe dotyczące problematyki:

- zastosowania metod probabilistycznych w opisie zjawisk pęknięcia oraz w ocenie wpływu błędów wykonania na jakość pracy urządzeń mechanicznych,
- obliczanie odkształceń i naprężeń dynamicznych w niektórych rodzajach urządzeń górniczych,
- zagadnień niezawodności i trwałości mechanicznych urządzeń górniczych oraz zagadnień użytkowania maszyn.

Dorobek naukowy zawarty jest w następujących publikacjach:

1. J. Pakleza - Rozdz. 6 tomu IV "Poradnika Górnika" pt.: Wzbogacanie strumieniowe". 1961.
2. J. Pakleza - "Stochastyczna hipoteza zmęczeniowa metali". Skróc pracy doktorskiej - Przegląd Techniczny Nr 16, 1963.
3. J. Pakleza - "Wpływ błędów wykonania na rozkład naciągów lin w wyciągu dwulinowym". ZN Politechniki Śląskiej Górnictwo z. 17, 1966.
4. J. Pakleza - "Ugięcie dynamiczne taśmy przenośników taśmowych". ZN Politechniki Śląskiej Górnictwo z. 10, 1966.
5. J. Nawrocki, J. Pakleza, B. Constantin - "Wpływ typu węgla na skuteczność przesiewania". ZN Politechniki Śląskiej Górnictwo z. 21, 1967.
6. J. Nawrocki, J. Pakleza, B. Constantin - "Udoskonalenie metody określenia powierzchni σ_{it} ". ZN Politechniki Śląskiej Górnictwo z. 22, 1967.

7. J. Pakleza, St. Mikuła - "Wybrane problemy badań trwałości maszyn górniczych". Mechanizacja i Automatykacja Górnictwa 8/81, 1975.
8. J. Pakleza, J. Spałek, St. Ścieszka - "Wpływ środka smarującego na trwałość maszyn górniczych". Mechanizacja i Automatykacja Górnictwa 9/82, 1975.
9. J. Pakleza, St. Ścieszka, J. Spałek - "Zużycie maszyn górniczych w środowisku kopalnianym". Przegląd Górniczy Nr 2/1975.]

Doc. dr inż. Jerzy PAKLEZA prowadził szczególnie szeroką działalność społeczną i organizacyjną na Politechnice Śląskiej. W latach 1968-1971 był Zastępcą Rektora ds. Filii w Dąbrowie Górniczej, (1972-1978) Prorektorem Politechniki Śląskiej ds. Filii w Dąbrowie Górniczej i Rybniku oraz w latach 1973-1981 Dyrektorem Instytutu Mechanizacji Górnictwa Politechniki Śląskiej. W latach 1968-1984 członek Rady Wydziału Górniczego. Działacz społeczno-polityczny - w czasie studiów w ZAMP i ZMP, a następnie w PZPR, pełniąc kolejno funkcje Sekretarza OOP, członka Komitetu Uczelnianego i członka Egzekutywy Komitetu Uczelnianego, a w latach 1981-1982 I Sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR. Był również Przewodniczącym Zarządu Koła TPPR przy Politechnice Śląskiej.

Za wybitne zasługi oraz pełną poświęcenia pracę dydaktyczną, naukową, społeczno-polityczną i organizacyjną został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego, Złotą Odznaką im. Janka Krasickiego, Złotą Odznaką honorową TPPR, Złotą Odznaką zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej oraz nagrodami Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Doc. PAKLEZA był człowiekiem bez reszty zaangażowanym w działalność dydaktyczną i organizacyjną naszej Uczelni o bardzo dużej pracowitości i zdolności organizowania pracy własnej i współpracowników. Cieszył się ogólną sympatią otoczenia, która była wynikiem Jego postępowania w stosunku do kolegów i studentów. Dlatego Jego przedwczesna śmierć, która nastąpiła w dniu 23 stycznia 1984 r. była dla całego bliższego i dalszego otoczenia nie tylko zaskoczeniem, ale i niepowetowaną stratą.

Cześć Jego pamięci!

